

Stečajna masa
MEDIELEKTRONIK ZAGREB d.o.o.
Zagreb, Miramarska 13d, OIB:14915163691
žiro-račun: HR3823900013505993862
Stečajna upraviteljica: Davorka Huljev, Zagreb, Miramarska 13d
tel: 615-2555, fax: 615-2444

Naš znak: /DJ/2020.

Vaš znak:

Datum: 07.01 .2021.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na broj: St-2965/2016
(stari broj St-955/02)

10000 Zagreb

PREDMET: Prijedlog za sazivanje Skupštine vjerovnika

Pred Trgovačkim sudom u Zagrebu posl. broj. P-674/2019 tužitelj (sada stečajna masa iza Medielektronik Zagreb d.o.o. u stečaju) pokrenuo je tužbu protiv tuženika Republike Hrvatske radi povrata poreza na dobit. U tom predmetu na prijedlog tuženika pokrenut je postupak mirenja Mir-77/2020 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu.

Na prvom sastanku, u prisustvu suca miritelja, punomoćnik tuženika je predložio da se ovaj spor okonča na način da tužitelj povuče tužbu u parničnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-674/2019, a da svaka strana snosi svoje troškove.

S obzirom da stečajna upraviteljica ne može samostalno donijeti ovakvu odluku bez Odluke Skupštine predloženo je sazivanje site.

Kako bi Skupština vjerovnika mogla donijeti odluku u nastavku se daje Izvješće o stanju spora koje je podnio punomoćnik tužitelja kako slijedi:

„Spor u ovom predmetu vodi se po tužbi sada tužitelja Stečajne mase MEDIELEKTRONIK ZAGREB d.o.o. u stečaju Zagreb protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA Zagreb pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-674/19.

I. Predmet spora po navedenoj tužbi je zahtjev tužitelja upravljen na vraćanje više plaćenog poreza na dobit u iznosu od 168.428,99 kn s pripadnom zateznom kamatom tekućom od 29.09.2008. do isplate i naknadom troška parničnog postupka.

Svoj tužbeni zahtjev tužitelj obrazlaže time da je konačnim i pravomoćnim Rješenjem Ministarstva financija RH, Porezna uprava, Područni ureda Zagreb, Klasa:

UP/I-471-02/02-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-08-72 od 29.09.2008. godine poništeno rješenje Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/02-01/1028; Ur.broj: 513-07-01/02-44 od 20.05.2003. godine, kojim se tužitelju, kao poreznom obvezniku, **plijenilo pravo na povrat više plaćenog poreza na dobit u iznosu od 168.428,99 kn**, slijedom čega je dopisom znak 037/NL/08. od 10.10.2008. tužitelj zatražio tuženika povrat poništenim rješenjem zaplijenjenog iznosa, što je ovaj odbio, uz obrazloženje da je za navedeni iznos umanjen iznos poreza na dobit utvrđen rješenjem Ministarstva financija RH, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/01-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-03-52 od 12.06.2003. u iznosu od 1.420.714,56 kn i prijavljen u stečajnu masu u iznosu od 1.237.083,43 kn, kako to razvidi iz dopisa Klasa: 410-01/08-01/802; Ur.broj: 513-07-01/69-08-01 od 10.12.2008. godine, što bi značilo da je navedeni iznos tuženik stavio u prijeboj sa svojim potraživanjem prema tuženiku po osnovu poreza na dobit, za što da nema pravne osnove.

Odgovarajući na tužbu tuženik prvenstveno osporava nadležnost suda za odlučivanje u ovom sporu, jer smatra da se radi o upravnoj a ne o sudskoj stvari, i predlaže tužbu odbaciti, podredno, navodi da utužena novčana obveza nije nastala osnovom rješenja od 29.09.2008. već da je tim rješenjem ukinuta zapljena prava na povrat poreza na dobit u utuženom iznosu pa, kako je tužitelj podnio zahtjev za povrat više plaćenog utuženog poreza na dobit, koji je odbijen, da je tužitelj nezadovoljan takvom odlukom bio u mogućnosti podnijeti pravni lijek za zaštitu svojih prava. Ujedno, poriče stjecanje utuženog iznosa bez osnove, jer da je poreznim rješenjem Klasa: UP/I-471-02/01-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-03-52 od 12.06.2003. utvrđena porezna obveza na dobit tužitelja te da je to porezno rješenje postalo ovršno 26.02.2004., a 12.03.2009. konačno i pravomoćno, jer da je presudom Upravnog suda br. Us-3279/2005-4 upravna tužba tužitelja odbijena.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj: P-470/2009 od 19.05.2010. odbijen je prigovor tuženika u odnosu na sudsku nenadležnost kao neosnovan, uz obrazloženje kako je predmet spora među strankama valjanost izvršenog prijeboja potraživanja tuženika prema tužitelju te stjecanje bez osnove, sukladno odredbama Stečajnog zakona i Zakona o obveznim odnosima, za koje vrste sporova je u slučaju stečaja jedne od stranaka nadležan trgovački sud prema odredbi čl. 34.b ZPP-a, te nadalje obrazlaže kako je odredbom čl. 19. Općeg poreznog zakona (nadalje OPZ) određeno da porezni obveznik od kojeg je bez osnove porez naplaćen ima pravo na povrat poreza, dok je prema odredbi čl. 157 OPZ uređeno da je protiv poreznog akta kojim je odlučeno o pojedinačnim pravima iz porezno-pravnog odnosa dopuštena žalba, a protiv rješenja o žalbi može se podnijeti tužba nadležnom sudu. Kako je iz rješenja Klasa: UP/I-471-02/02-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-08-72 od 29.09.2008. godine utvrđeno da je u upravnom postupku tim rješenjem konačno riješeno pravo tužitelja na povrat poreza na dobit u utuženom iznosu od 168.428,99 kn u korist tužitelja, tužitelj da nije imao pravni interes podnositi žalbu na navedeno rješenje kojim mu je utvrđeno pravo na povrat navedenog iznosa, a iz dopisa Porezne uprave Klasa: 410-01/08-01/802; Ur.broj: 513-07-01/69-08-01 od 10.12.2008. da je utvrđeno kako Porezna uprava ne spori pravo na povrat utuženog iznosa tužitelju ali navodi da je taj iznos stavio u prijeboj sa svojom tražbinom koju je prijavio u stečajnom postupku, pa zaključuje da se u ovom slučaju ne radi o utvrđenju ili ne prava na povrat poreza koji je bez osnove plaćen, jer je taj zahtjev konačno riješen u upravnom postupku, već da se radi o sporu vezanom za stjecanje bez osnove i valjanosti prebijanja tražbina u stečajnom postupku.

Visoki trgovački sud je rješenjem posl. broj: Pž-5286/10 od 03.11.2010. po žalbi tuženika ukinuo navedeno prvostupanjsko rješenje i predmet vratio prvostupanjskom sudu na daljnje postupanje, ali ne iz razloga navedenih u žalbi, uz obrazloženje, ukratko, da sud po službenoj dužnosti, sve do pravomoćnosti odluke, ocjenjuje ide li rješavanje spora u sudsku nadležnost (čl. 16. st. 1. ZPP-a) pa sukladno čl. 16. st. 3. kad u tijeku postupka sud utvrdi da za rješavanje spora nije nadležan sud nego kakvo drugo domaće tijelo, oglasit će se nenadležnim, ukinuti provedene radnje u postupku i odbaciti tužbu. Arg. a contrario, ako sud utvrdi da je za suđenje nadležan o tome neće donositi posebno rješenje niti će u tom pravcu posebnim rješenjem odbiti prigovor stranke o nenadležnosti. O prigovoru nenadležnosti koji je stranka isticala tijekom postupka sud će dati svoje očitovanje u obrazloženju presude, protiv koje tuženik može podnijeti žalbu i zbog bitne povrede čl. 354. st. 2. ZPP-a.

Nakon provedenog postupka Trgovački je sud u Zagrebu presudom posl. broj: P-4707/2009 od 03.06.2013. **odbio tužbeni zahtjev za povrat utuženog iznosa s pripadnim sporednostima** i naložio tužitelju da naknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 8.750,00 kn, obrazlažući tu presudu time da sud nije našao osnovanim prijedlog tuženika za odbačaj tužbe te da su osnovane tvrdnje tužitelja kako se nisu ostvarili zakonski uvjeti za prijebaj potraživanja, jer da je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren 24.03.2003. a obveza tuženika kao stečajnog vjerovnika na povrat utuženog iznosa da je nastala 29.09.2008. nakon otvaranja stečajnog postupka pa da temeljem čl. 105. st. 1. SZ prijebaj nije dopušten. Međutim, da tužitelj nije stavio prijebajni zahtjev, budući da je dopisom od 10.12.2008. obavijestio tužitelja da je po otvaranju stečajnog postupka nad tužiteljem prijavio dug poreza na dobit u stečajnu masu za iznos od 1.237.083,43 kn, a koji iznos je u odnosu na utvrđene obveze poreza na dobit u iznosu od 1.420.714,56 kn umanjio za utuženi iznos, dodajući da bi takav prijebaj sukladno čl. 105. st. 1. SZ bio dopušten jer je tražbina podobna za prijebaj nastala tek nakon otvaranja stečajnog postupka. Naime, da je rješenjem Klasa: UP/I-471-02/02-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-08-72 od 29.09.2008. poništeno rješenje tuženika od 20.05.2003. kojem se tužitelju plijenilo pravo na povrat poreza na dobit u utuženom iznosu ali novčana obveza tuženika da nije nastala 29.09.2008., jer je rješenjem od tog datuma ukinuta zapljena prava povrata poreza na dobit u utuženom iznosu, pa se nije radilo o stjecanju bez osnove. Naime, poreznim rješenjem Klasa: UP/I-471-02/01-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-03-52 od 12.06.2003. da je utvrđena porezna obveza poreza na dobit tužitelja, a navedeno rješenje da je postalo ovršno 26.02.2004., a 12.03.2009. konačno i pravomoćno, budući da je presudom Upravnog suda broj Us-3279/2005-4 od 12.03.2009. upravna tužba tužitelja odbijena, zbog čega sud smatra da se nisu stekli uvjeti propisani čl. 210. st. 1. ZOO/91, odnosno čl. 1111. st. 1. ZOO/05 pa stoga niti nije nastala (st. 3) obveza vraćanja tuženika, zbog čega da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Po žalbi tužitelja iz svih žalbenih razloga Visoki trgovački sud RH rješenjem posl. broj: Pž-1098/2017 od 21.03.2019. ukinuo je označenu prvostupanjsku presudu i predmet vratio na ponovno suđenje, uz obrazloženje da je pobijana presuda zahvaćena bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a i žalbenim razlogom nepotpuno utvrđenog stanja.

Žalbeni sud smatra da je ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a time što pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, a navedeni razlozi da su proturječni i nejasni. Presuda Upravnog suda broj Us-3279/2005-4 od 12.03.2009. da se odnosi na

prvostupanjsko rješenje Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb Klasa: PU/I-471-02/01-01/1028, Ur.broj: 513-07-01-04-60 od 10.04.2004. kojim je utvrđena i naložena uplata zateznih kamata na nepravodobno plaćene porezne obveze od dana dospijeca do dana otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom, a ne na povrat poreza na dobit.

Nadalje, prvostupanjski sud da nije raspravio i utvrdio odlučne činjenice i to: je li tuženik i kada stavio u prijeboj tužiteljevo potraživanje u utuženom iznosu sa svojim potraživanjem iz poreznog rješenja Klasa: UP/I-471-02/01-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-03-52 od 12.06.2003. u iznosu od 1.420.714,56 kn, pa je ostalo neutvrđeno koji je iznos tuženik kao stečajni vjerovnik prijavio stečajnom upravitelju s osnove neplaćenog poreza na dobit, odnosno je li svoje potraživanje s te osnove umanjio za utuženi iznos (čl. 103. SZ/96), zbog čega da je ostvaren žalbeni razlog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Ako pak prijeboj nije izvršen u skladu s odredbom čl. 103. SZ/96, da valja utvrditi je li utuženi iznos bez pravne osnove prešao u imovinu tuženika. Pri tom žalbeni sud ističe da su sva upravna rješenja na koja se stranke pozivaju u ovom sporu donesena nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem: stečaj nad tužiteljem otvoren je 24.03.2003., rješenje o pljenidbi prava na povrat poreza na dobit u utuženom iznosu doneseno je 20.05.2003., porezno rješenje kojim je tužitelju utvrđeno i naloženo platiti tuženiku manje obračunat porez na dobit za razdoblje od 01.01.1998. do 31.12.2000. u iznosu od 1.420.714,56 kn doneseno je 12.06.2003., a rješenje kojim se poništava rješenje o pljenidbi prava na povrat poreza u utuženom iznosu doneseno je 29.09.2008. godine.

Na prvom ročištu ponovnog suđenja Trgovački sud u Zagrebu je usvojio dokazne prijedloge tuženika te rješenjem posl. broj: P-675/2019 od 13.11.2019. odlučio spisu priklopiti spis istog suda posl. broj: P-St-2965/16 radi uvida, a službenim putem da će zatražiti od ministarstva financija, Porezne uprave Zagreb, da li je i što prebijeno s potraživanjem tužitelja s naslova povrata više uplaćenog poreza na dobit.

Podneskom broj: P-DO-6/2010 od 26.06.2020. punomoćnik tuženika izvijestio je sud da tuženik, kao stečajni vjerovnik, u stečajnom postupku koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu posl. broj: St-955/02 nije podnio prijavu potraživanja poreza na dobit, što da ukazuje na činjenicu da je potraživanje tužitelja u utuženom iznosu s naslova zaplijenjenog iznosa prebijeno s potraživanjem tuženika s naslova poreza na dobit. Ujedno, tuženik je predložio zastoj parničnog postupka radi pokušaja mirnog rješenja spora mirenjem pred Trgovačkim suda u Zagrebu na način da tužitelj povuče tužbu, a svaka stranka da snosi svoje troškove postupka.

Prijedlogu tuženika za zastoj parničnog postupka radi pokušaja mirenjem pred Trgovačkim suda u Zagrebu tužitelj se nije protivio ali nije prihvatio da to bude na način da povuče tužbu, a svaka stranka da snosi svoje troškove postupka.

Stoga je Trgovački sud u Zagrebu rješenjem posl. broj: P-674/2019 od 17.07.2020. odlučio zastati s postupanjem na rok od 60 dana i stranke uputio u roku od 8 dana pokrenuti postupak mirenja, što je i učinjeno, pa je sastanak mirenja posl. broj: Mir-77/2020 određen za 28.10.2020. u prostorijama Trgovačkog suda u Zagrebu, s početkom u 13,30 sati.

Na zakazani sastanak mirenja pristupile su sve pozvane stranke pa je sastanak mirenja održan.

Na održanom sastanku mirenja punomoćnik tuženika ostao je kod svog prijedloga mirnog rješenja spora na način da tužitelj povuče tužbu u parničnom predmetu pred Trgovačkim sudom u Zagrebu posl. broj: P-674/2019, a u pogledu troškova postupka svaka strana snosi svoje troškove, na što je stečajna upraviteljica tužitelja izjavila kako za prihvrat takvog prijedloga tuženika treba ishoditi suglasnost skupštine vjerovnika tužitelja te se obvezala staviti prijedlog stečajnom sucu za sazivanje skupštine vjerovnika tužitelja na kojoj će iznijeti i navedeni prijedlog tuženika za mirno rješenje spora. Punomoćnik tuženika se suglasio da podatke o predmetu raspravljajući na sastanku za mirenje stečajna upraviteljica može iznositi na skupštini vjerovnika tužitelja.

II. U skladu s ukidnim rješenjem Visokog trgovačkog suda RH posl. broj: Pž-1098/2017 od 21.03.2019. sporno je i nadalje:

1. je li tuženik i kada stavio u prijeboj tužiteljevo potraživanje u utuženom iznosu sa svojim potraživanjem iz poreznog rješenja Klasa: UP/I-471-02/01-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-03-52 od 12.06.2003. u iznosu od 1.420.714,56 kn,

2. iznos koji je tuženik kao stečajni vjerovnik prijavio stečajnom upravitelju s osnove neplaćenog poreza na dobit, odnosno je li svoje potraživanje s te osnove umanjio za utuženi iznos (čl. 103. SZ/96),

a ako prijeboj nije izvršen u skladu s odredbom čl. 103. SZ/96

3. je li utuženi iznos bez pravne osnove prešao u imovinu tuženika.

Smatram da o odgovoru na navedena pitanja ovisi rješenje ovog spora.

Ad 1. Je li tuženik i kada stavio u prijeboj tužiteljevo potraživanje u utuženom iznosu sa svojim potraživanjem iz poreznog rješenja Klasa: UP/I-471-02/01-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-03-52 od 12.06.2003. u iznosu od 1.420.714,56 kn?

Da bi nastao prijeboj utuženog iznosa s iznosom od 1.420.714,56 kn, uz ostvarenje pretpostavki propisanih odredbom čl. 195. ZOO-a (NN, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18.), u skladu s odredbom čl. 196. st. 1. potrebno je i da je tuženik izjavio tužitelju da prebija ova dva potraživanja pa bi se, sukladno st. 2. istog članka ZOO-a, tek nakon izjave o prijeboju smatralo daje učinak prijeboja nastao onog trenutka kad su se ispunile pretpostavke za to.

Tuženik, međutim, do danas nije dostavio izjavu o prijeboju kojom prebija utuženu tražbinu tužitelja sa svojom tražbinom poreza na dobit u iznosu od 1.420.714,56 kn, iz čega proizlazi da tuženik nije prebio tužiteljevo potraživanje u utuženom iznosu sa svojim potraživanjem poreza na dobit niti je učinak tog prijeboja nastao.

Ad 2. Koji iznos je tuženik kao stečajni vjerovnik prijavio stečajnom upravitelju s osnove neplaćenog poreza na dobit, odnosno je li svoje potraživanje s te osnove umanjio za utuženi iznos (čl. 103. SZ/96)?

S osnove neplaćenog poreza na dobit tuženik kao stečajni vjerovnik stečajnom upravitelju uopće nije podnio prijavu, kako to i sam navodi u svom podnesku broj: P-DO-6/2010 od 26.06.2020., dakle, ni u iznosu umanjenom za utuženi iznos.

Ad 3. Je li utuženi iznos bez pravne osnove prešao u imovinu tuženika?

Tuženik tvrdi da je utuženim iznosom prebijanjem namiren dio poreza na dobit utvrđen poreznim rješenjem Klasa: UP/I-471-02/01-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-03-52 od 12.06.2003. za razdoblje 1998.-2000. godine u iznosu od 1.420.714,56 kn. Označeno porezno rješenje donijeto je nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem 24.03.2003. godine.

Odredbom čl. 96. SZ/96 propisano je da stečajni vjerovnici svoje tražbine prema dužniku mogu ostvarivati samo u stečajnom postupku.

Kako je porezno rješenje Klasa: UP/I-471-02/01-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-03-52 donijeto nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, tuženik je, kao stečajni vjerovnik, u skladu s odredbom čl. 173. st. 1. SZ/96 za svoju tražbinu poreza na dobit trebao podnijeti prijavu stečajnom upravitelju tužitelja u dva primjerka i prijavi priloži to porezno rješenje kojim se ta tražbina dokazuje te na taj način navedenu tražbinu prema tužitelju, kao dužniku, ostvarivati u stečajnom postupku tužitelja. Tuženik je propustio za svoju tražbinu poreza na dobit podnijeti prijavu stečajnom upravitelju tužitelja, a to pokušava opravdati tvrdeći da je tražbinu poreza na dobit prebio s utuženim iznosom. Na taj bi način tuženik tu svoju tražbinu, kao tražbinu stečajnog vjerovnika, u dijelu za utuženi iznos ostvario izvan stečajnog postupka, a da za tako nešto nema pravne osnove.

Jednako tako, budući da je konačnim i pravomoćnim Rješenjem Ministarstva financija RH, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/02-01/1028; Ur.broj: 513-07-01-08-72 od 29.09.2008. godine poništeno rješenje Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/02-01/1028; Ur.broj: 513-07-01/02-44 od 20.05.2003. godine, kojim se tužitelju, kao poreznom obvezniku, plijenilo pravo na povrat više plaćenog poreza na dobit u utuženom iznosu, nema pravne osnove za zadržaj navedenog iznosa pa je tuženik dužan taj iznos vratiti tužitelju zajedno s pripadnom zateznom kamatom tekućom od dana poništenja rješenja kojim je utuženi iznos zaplijenjen 29.09.2008. do povrata.

III. Slijedom navedenog, obzirom da, s jedne strane, tuženik nije stavio u prijeboj tužiteljevo potraživanje u utuženom iznosu sa svojim potraživanjem poreza na dobit i da nije podnio prijavu tražbine s naslova poreza na dobit stečajnom upravitelju tužitelja umanjenu za utuženi iznos te da je poništeno rješenje kojim se tužitelju, kao poreznom obvezniku, plijenilo pravo na povrat više plaćenog poreza na dobit u utuženom iznosu, tuženik bi utuženi iznos stekao bez pravne osnove, smatram da su izgledi tužitelja za uspjeh u ovom sporu ipak nešto veći od onih tuženika, uz napomenu **da dosadašnji parnični trošak tužitelja iznosi 29.534,81 kn, a sličan je parnični trošak i tuženika.**

S obzirom na naprijed navedeno stečajna upraviteljica predlaže sazivanje Skupštine vjerovnika **sa sljedećim dnevnim redom:**

- Odlučivanje o prijedlogu za mirnim rješenjem spora Mir-77/2020, P-674/2019 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu

Predlaže se da vjerovnici na Skupštini donesu jednu od dvije predložene odluke:

- Odobrava se povlačenje tužbe u postupku mirenja posl. br. Mir-77/2020 na način da svaka strana snosi svoje troškove

- Ne odobrava se mirenje u postupku posl. br. Mir-77/2020. Nastaviti će se s postupkom P-674/2019

S poštovanjem,

Stečajna upraviteljica
Davorka Huljev